

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

16. januar 2019*

»Præjudiciel forelæggelse – adgang til at optage virksomhed som udsteder af elektroniske penge – direktiv 2009/110/EF – artikel 5, stk. 2 og 3 – regler om kapitalgrundlag – kapitalgrundlagskrav til udøvelsen af aktiviteter, der er knyttet til udstedelsen af elektroniske penge – begrebet »aktivitet, der er knyttet til udstedelsen af elektroniske penge« – udstedelse af elektroniske penge til fordel for sælgeren til de modtagne midlers pariværdis»

I sag C-389/17,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas (Litauens øverste forvaltningsdomstol) ved afgørelse af 21. juni 2017, indgået til Domstolen den 29. juni 2017, i en sag anlagt af

»Paysera LT« UAB, tidligere »EVP International« UAB

procesdeltager:

Lietuvos bankas,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling),

sammensat af vicepræsidenten, R. Silva de Lapuerta, som fungerende formand for Første Afdeling, og dommerne J.-C. Bonichot, E. Regan (refererende dommer), C.G. Fernlund og S. Rodin,

generaladvokat: M. Wathelet,

justitssekretær: fuldmægtig M. Aleksejev,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 27. juni 2018,

efter at der er afgivet indlæg af:

- den litauiske regering ved R. Krasuckaitė, G. Taluntytė, V. Vasiliauskiene og D. Kriauciūnas, som befuldmægtigede,
- den polske regering ved B. Majczyna, som befuldmægtiget,
- Europa-Kommissionen ved H. Tserepa-Lacombe og A. Steiblytė, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 4. oktober 2018,

* Processprog: litauisk.

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT 2009, L 267, s. 7, og berigtigelse i EUT 2014, L 344, s. 29).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en sag anlagt af »Paysera LT« UAB, tidligere »EVP International« UAB (herefter »Paysera«), vedrørende en afgørelse truffet af Lietuvos banko Priežiūros tarnyba (tilsynstjenesten ved Litauens nationalbank), hvorved tjenesten udstedte en advarsel til Paysera som følge af en forkert anvendelse af metoderne til beregning af kapitalgrundlaget på visse betalingstransaktioner (herefter »den anfægtede afgørelse«).

Retsforskrifter

Direktiv 2009/110

- 3 Følgende fremgår af anden, syvende til niende og ellefte betragtning direktiv 2009/110:
  - »(2) I sin gennemgang af [Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/46/EF af 18. september 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed (EFT 2000, L 275, s. 39)] fremhævede Kommissionen, at der er behov for at revidere dette direktiv, da den fandt, at nogle af direktivets bestemmelser havde lagt hindringer i vejen for udviklingen af et ægte indre marked for elektroniske pengetjenester og af sådanne brugervenlige tjenester.
- [...]
- (7) Der bør indsættes en klar og teknisk neutral definition af elektroniske penge. Denne definition bør dække alle de situationer, hvor udbyderen af betalingstjenester udsteder en forudbetalt lagret værdi som vederlag for midler, som kan anvendes til betalingsformål, fordi tredjemand anerkender den som betaling.
- (8) Definitionen på elektroniske penge bør dække elektroniske penge, der enten er lagret på en betalingsanordning, som indehaveren af elektroniske penge er i besiddelse af, eller er fjernlagret på en server og forvaltes af indehaveren af elektroniske penge via en specifik konto for elektroniske penge. Definitionen bør være tilstrækkelig bred til, at den ikke bremser den teknologiske udvikling og ikke blot dækker alle de elektroniske pengeprodukter, der findes på markedet i dag, men også dem, der kan blive udviklet fremover.
- (9) Tilsynsreglerne for e-pengeinstitutter bør tages op til revision og bringes mere på linje med de risici, som disse institutter konfronteres med. Disse regler bør også bringes i overensstemmelse med tilsynsreglerne for betalingsinstitutter i henhold til [Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (EUT 2007, L 319, s. 1)]. I den forbindelse bør de relevante bestemmelser i direktiv 2007/64/EF finde tilsvarende anvendelse på e-pengeinstitutter, uden at det berører bestemmelserne i dette direktiv. [...]

[...]

- (11) Der er også behov for lovgivning om startkapital kombineret med lovgivning om løbende kapital for at sikre en passende grad af forbrugerbeskyttelse og for at sikre, at e-pengeinstitutter driver deres virksomhed på en sund og forsigtig måde. I betragtning af elektroniske penges særlige karakter bør der være mulighed for at benytte en alternativ metode til beregning af løbende kapital. Der bør opretholdes en uforbeholden tilsynsmæssig skønsmargen for at sikre, at de samme risici behandles ens for alle udbydere af betalingstjenester, og at beregningsmetoden dækker den specifikke forretningssituation for et givent e-pengeinstitut. Det bør desuden foreskrives, at e-pengeinstitutter skal holde midler, der tilhører indehavere af elektroniske penge, adskilt fra de midler, som e-pengeinstituttet benytter til andre forretningsaktiviteter. E-pengeinstitutter bør ligeledes opfylde krav om en effektiv bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.«

- 4 Artikel 2 i direktiv 2009/110 med overskriften »Definitioner« fastsætter:

»I dette direktiv forstås ved:

[...]

- 2) »elektroniske penge«: en elektronisk eller magnetisk lagret pengeværdi som repræsenteret ved et krav på udstederen, der er udstedt efter modtagelse af midler med henblik på at gennemføre betalingstransaktioner som defineret i artikel 4, nr. 5, i direktiv 2007/64/EF, og som accepteres af en anden fysisk eller juridisk person end udstederen af elektroniske penge

[...]«

- 5 Direktivets artikel 5 med overskriften »Kapitalgrundlag« bestemmer i stk. 2 og 3:

»2. I forhold til de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a), og som ikke er knyttet til udstedelsen af elektroniske penge, skal det kapitalgrundlag, som e-pengeinstitutter skal være i besiddelse af, beregnes i henhold til en af de tre metoder (A, B eller C) i artikel 8, stk. 1 og 2, i direktiv 2007/64/EF. De kompetente myndigheder bestemmer i overensstemmelse med national lovgivning, hvilken metode der er den mest hensigtsmæssige.

I forhold til de aktiviteter, der er knyttet til udstedelsen af elektroniske penge, skal det kapitalgrundlag, som e-pengeinstitutter skal være i besiddelse af, beregnes i henhold til metode D, som fastsat i stk. 3.

E-pengeinstitutter skal til enhver tid være i besiddelse af et kapitalgrundlag, der er mindst lig med summen af de krav, der er omhandlet i første og andet afsnit.

3. Metode D: Kapitalgrundlaget for e-pengeinstitutter skal for de aktiviteter, der er knyttet til udstedelsen af elektroniske penge, mindst være lig med 2% af de gennemsnitligt udestående elektroniske penge.«

- 6 Samme direktivs artikel 6, der har overskriften »Aktiviteter«, fastsætter følgende i stk. 1, litra a):

»1. Foruden at udstede elektroniske penge må e-pengeinstitutter udøve følgende aktiviteter:

a) udbyde de betalingstjenester, der er anført i bilaget til direktiv 2007/64/EF.«

- 7 Artikel 11 i direktiv 2009/110, der har overskriften »Udstedelse og genindløsning«, bestemmer i stk. 1 og 2:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at udstedere af elektroniske penge udsteder elektroniske penge til pariværdi ved modtagelse af midler.

2. Medlemsstaterne sikrer, at udstedere af elektroniske penge når som helst og til pariværdi indløser pengeværdien af elektroniske penge efter anmodning fra indehaveren af elektroniske penge.«

Direktiv 2007/64/EF

- 8 Artikel 4 i direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (EUT 2007, L 319, s. 1, og berigtigelse i EUT 2009, L 187, s. 5, og EUT 2014, L 358, s. 50), der har overskriften »Definitioner«, bestemmer:

»I dette direktiv forstås ved:

[...]

- 3) »betalingstjeneste«: de forretningsaktiviteter, som er anført i bilaget

[...]

- 5) »betalingstransaktion«: handling, der initieres af en betaler eller en betalingsmodtager med henblik på at indbetale, overføre eller hæve midler uden hensyn til eventuelle underliggende forpligtelser mellem betaleren og betalingsmodtageren

[...]«

- 9 Direktivets artikel 8, der har overskriften »Beregning af kapitalgrundlag«, bestemmer i stk. 1 og 2:

»1. Uanset de krav til startkapitalen, der er fastsat i artikel 6, kræver medlemsstaterne, at betalingsinstitutterne til enhver tid har et kapitalgrundlag, der beregnes i henhold til én af følgende tre metoder som fastlagt af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med national lovgivning:

Metode A

Betalingsinstituttets kapitalgrundlag skal udgøre et beløb, der mindst er lig med 10% af de faste omkostninger for det foregående år. De kompetente myndigheder kan tilpasse dette krav i tilfælde af en væsentlig ændring i betalingsinstituttets virksomhed siden det foregående år. Har betalingsinstituttet endnu ikke gennemført et helt års drift på datoen for beregningen, kræves det, at selskabets kapitalgrundlag svarer til mindst 10% af de tilsvarende faste omkostninger, der indgår i forretningsplanen, medmindre denne plan af de kompetente myndigheder kræves tilpasset.

Metode B

Betalingsinstituttets kapitalgrundlag skal udgøre et beløb, der mindst er lig med summen af følgende elementer multipliceret med den omregningsfaktor k , der er defineret i stk. 2, hvor betalingsvolumenet (BV) repræsenterer en tolvtedel af det samlede beløb for de betalingstransaktioner, som betalingsinstituttet har gennemført i det foregående år:

- a) 4,0% af den pågældende del af BV indtil 5 mio. EUR

plus

- b) 2,5% af den pågældende del af BV over 5 mio. EUR indtil 10 mio. EUR

plus

- c) 1% af den pågældende del af BV over 10 mio. EUR indtil 100 mio. EUR

plus

- d) 0,5% af den pågældende del af BV over 100 mio. EUR indtil 250 mio. EUR

plus

- e) 0,25% af den pågældende del af BV indtil 250 mio. EUR.

Metode C

Betalingsinstituttets kapitalgrundlag skal mindst udgøre det samme beløb som den relevante indikator som defineret i litra a) multipliceret med den multiplikationsfaktor, der er defineret i litra b), som igen multipliceres med omregningsfaktoren k som defineret i stk. 2:

- a) Den relevante indikator udgøres af summen af

- renteindtægter
- renteudgifter
- modtagne provisioner og gebyrer, samt
- andre driftsindtægter.

Hvert element medtages i summen med positivt eller negativt fortegn. Indtægter fra ekstraordinære eller uregelmæssige poster må ikke anvendes til beregning af den relevante indikator. Udgifter til outsourcing af tjenester, der leveres af tredjeparter, kan føre til en nedsættelse af den relevante indikator, såfremt disse udgifter opkræves af en virksomhed, der er underlagt tilsyn i henhold til dette direktiv. Den relevante indikator beregnes på grundlag af de seneste observationer for 12 måneder ved udgangen af det seneste regnskabsår. Den relevante indikator beregnes over det seneste regnskabsår. Dog må kapitalgrundlaget beregnet efter metode C ikke falde under 80% af gennemsnittet af de seneste tre regnskabsår for den relevante indikator. Foreligger der ikke reviderede tal, kan betalingsinstituttets egne estimater anvendes.

- b) Multiplikationsfaktoren udgøres af:

- i) 10% af den pågældende del af den relevante indikator indtil 2,5 mio. EUR
- ii) 8% af den pågældende del af den relevante indikator fra 2,5 mio. EUR indtil 5 mio. EUR
- iii) 6% af den pågældende del af den relevante indikator fra 5 mio. EUR indtil 25 mio. EUR
- iv) 3% af den pågældende del af den relevante indikator fra 25 mio. EUR indtil 50 mio. EUR
- v) 1,5% over 50 mio. EUR.

2. Den omregningsfaktor k, der anvendes ved metode B og C, fastsættes til:

- a) 0,5, hvis betalingsinstituttet kun udbyder den betalingstjeneste, der er anført i punkt 6 i bilaget
- b) 0,8, hvis betalingsinstituttet udbyder den betalingstjeneste, der er anført i punkt 7 i bilaget

- c) 1, hvis betalingsinstituttet udbyder en af de betalingstjenester, der er anført i punkt 1-5 i bilaget.»
- 10 Bilaget til direktiv 2007/64, der har overskriften »Betalings-tjenester [artikel 4, nr. 3)]«, indeholder listen over de aktiviteter, der betragtes som sådanne:
- »1. Tjenester, der muliggør, at kontantbeløb placeres på en betalingskonto, samt alle transaktioner, der er nødvendige for drift af en betalingskonto.
2. Tjenester, der muliggør kontanthævninger fra en betalingskonto, samt alle transaktioner, der er nødvendige for drift af en betalingskonto.
3. Gennemførelse af betalingstransaktioner, herunder overførsler af midler til en betalingskonto hos brugerens udbyder af betalingstjenester eller hos en anden udbyder af betalingstjenester:
- gennemførelse af direkte debiteringer, herunder direkte engangsdebiteringer
  - gennemførelse af betalingstransaktioner via et betalingskort eller lignende
  - gennemførelse af kredittransaktioner, herunder stående ordrer.
4. Gennemførelse af betalingstransaktioner, når midlerne er dækket af en betalingstjenestebrugers kreditlinje:
- gennemførelse af direkte debiteringer, herunder direkte engangsdebiteringer
  - gennemførelse af betalingstransaktioner via et betalingskort eller lignende
  - gennemførelse af kredittransaktioner, herunder stående ordrer.
5. Udstedelse og/eller indløsning af betalingsinstrumenter.
6. Pengeoverførselsvirksomhed.
7. Gennemførelse af betalingstransaktioner, hvor betalerens samtykke til at gennemføre en betalingstransaktion meddeles ved hjælp af alle former for telekommunikation, digitalt udstyr eller IT-udstyr, og betalingen sker til den operatør, der driver telekommunikationssystemet, IT-systemet eller netværket, og som kun handler som mellemmand mellem brugeren af betalingstjenesten og leverandøren af varer og tjenesteydelser.»

Twisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

- 11 Paysera er et litauisk selskab, der har tilladelser udstedt af Lietuvos bankas (Litauens nationalbank) til at drive virksomhed som e-pengeinstitut og betalingsinstitut, i henhold til hvilke selskabet har ret til at udstede elektroniske penge og levere tjenesteydelser knyttet til udstedelsen af sådanne penge samt andre betalingstjenester.
- 12 Efter en kontrol af Payseras virksomhed gennemført af tilsynstjenesten ved Litauens nationalbank udstedte denne ved den anfægtede afgørelse en advarsel til selskabet og pålagde det at bringe overtrædelsen af reglerne om beregning af kapitalgrundlaget for e-pengeinstitutter til ophør.

- 13 Tilsynstjenesten ved Litauens nationalbank nægtede således at anerkende følgende af sagsøgeren i hovedsagens aktiviteter som betalingstjenester knyttet til udstedelsen af elektroniske penge:
- betalinger (overførsler) foretaget af en indehaver af elektroniske penge fra dennes konto for elektroniske penge i et e-pengeinstitut til tredjemands konti i kreditinstitutter (herefter »tjenesteydelse I«)
  - opkrævning af betalinger for varer og (eller) tjenesteydelser leveret eller ydet af kunder (erhvervsdrivende) i et e-pengeinstitut, der har konti for elektroniske penge, fra personer, som erhverver disse varer eller tjenesteydelser, og som ikke deltager i det elektroniske pengesystem (herefter »tjenesteydelse II«).
- 14 Da Vilniaus apygardos administracinis teismas (den regionale forvaltningsdomstol i Vilnius, Litauen) ved afgørelse af 13. januar 2016 efterfølgende frifandt Lietuvos bankas i søgsmålet til prøvelse af den anfægtede afgørelse, iværksatte sagsøgeren i hovedsagen appel ved Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas (Litauens øverste forvaltningsdomstol).
- 15 Den forelæggende ret ønsker oplyst, om tjenesteydelse I og II skal betegnes som »betalingstjenester, der er knyttet til udstedelsen af elektroniske penge«.
- 16 På denne baggrund har Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas (Litauens øverste forvaltningsdomstol) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »[Bør] artikel 5, stk. 2, sammenholdt med artikel 6, stk. 1, litra a), i [direktiv 2009/110] fortolkes således, at følgende under omstændigheder som de i denne sag omhandlede skal anses for betalingstjenester, der (ikke) er knyttet til udstedelsen af elektroniske penge:
- a) en betalingstransaktion, hvorved elektroniske penge (indløselige midler), der er indløst til pariværði, efter anmodning (instruks) fra indehaveren af elektroniske penge til e-pengeinstituttet (udstederen) overføres til en tredjemands bankkonto
  - b) en betalingstransaktion, hvorved køberen (betaler) af varer og/eller tjenesteydelser efter sælgerens instruks betaler for varerne og/eller tjenesteydelserne ved at foretage en overførsel/betaling af midler til et e-pengeinstitut (udsteder af elektroniske penge), som efter modtagelse af midlerne udsteder elektroniske penge til sælgeren (indehaver af elektroniske penge) til de modtagne midlers pariværði?«

Om det præjudicielle spørgsmål

- 17 Den forelæggende ret ønsker med det præjudicielle spørgsmål nærmere bestemt oplyst, om artikel 5, stk. 2, i direktiv 2009/110 skal fortolkes således, at tjenesteydelser som de i hovedsagen omhandlede, der leveres af e-pengeinstitutter i forbindelse med betalingstransaktioner, udgør aktiviteter, der er knyttet til udstedelsen af elektroniske penge.
- 18 Det bemærkes i denne forbindelse, at e-pengeinstitutter i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 5 skal opfylde visse krav til kapitalgrundlag.
- 19 Det fremgår navnlig af direktivets artikel 5, stk. 2 og 3, at i forhold til de aktiviteter, der er knyttet til udstedelsen af elektroniske penge, skal det kapitalgrundlag, som e-pengeinstitutter skal være i besiddelse af, beregnes i henhold til metode D og mindst være lig med 2% af de gennemsnitligt udestående elektroniske penge.

- 20 I forhold til de aktiviteter, som ikke er knyttet til udstedelsen af elektroniske penge, og som derfor udgør betalingstjenester som omhandlet i artikel 4, nr. 3), i direktiv 2007/64, beregnes det kapitalgrundlag, som e-pengeinstitutter skal være i besiddelse af, derimod i henhold til én af de tre metoder (A, B eller C), som er angivet i dette direktivs artikel 8, stk. 1 og 2.
- 21 Det følger heraf, at henset til de kapitalgrundlagsbeløb, som er forbundet med hver af disse metoder, skal et e-pengeinstitut have et større kapitalgrundlag, når dette skal beregnes i henhold til metode A, B eller C, end når det skal beregnes i henhold til metode D.
- 22 Det må derfor fastslås, at artikel 5, stk. 2 og 3, i direktiv 2009/110 hvad angår betalingstjenester, som er knyttet til udstedelsen af elektroniske penge, danner en undtagelse fra de regler om kapitalgrundlag, som er fastsat i direktiv 2007/64, for så vidt som disse tjenester er knyttet til virksomhed med udstedelse af elektroniske penge.
- 23 Med henblik på at fastslå, om de i hovedsagen omhandlede tjenesteydelser udgør aktiviteter, der er knyttet til udstedelsen af elektroniske penge, skal det således afgøres, om tjenesterne er uløseligt knyttet til udstedelsen eller genindløsningen af elektroniske penge.
- 24 Begrebet »udstedelse af elektroniske penge« er ikke defineret i direktiv 2009/110, idet dette blot i artikel 2, stk. 2, angiver, at begrebet »elektroniske penge« skal forstås som en elektronisk eller magnetisk lagret pengeværdi som repræsenteret ved et krav på udstederen, der er udstedt efter modtagelse af midler med henblik på at gennemføre betalingstransaktioner som defineret i artikel 4, nr. 5), i direktiv 2007/64, og som accepteres af en anden fysisk eller juridisk person end udstederen af elektroniske penge.
- 25 Artikel 4, nr. 5), i direktiv 2007/64 definerer på sin side en betalingstransaktion som en handling, der initieres af en betaler eller en betalingsmodtager med henblik på at indbetale, overføre eller hæve midler uden hensyn til eventuelle underliggende forpligtelser mellem betaleren og betalingsmodtageren. Som det desuden fremgår af direktivets artikel 4, nr. 3), sammenholdt med bilaget til dette, udgør gennemførelse af en betalingstransaktion, herunder overførsel af midler til en betalingskonto, en betalingstjeneste.
- 26 Det skal i øvrigt fremhæves, at artikel 11, stk. 2, i direktiv 2009/110 forpligter udstedere af elektroniske penge til når som helst og til pariværdi at indløse pengeværdien af elektroniske penge efter anmodning fra indehaveren af elektroniske penge.
- 27 Hvad angår begrebet »genindløsning«, som ikke er defineret i direktiv 2007/64 og direktiv 2009/110, består dette i gennemregning af de elektroniske penge til deres pariværdi og efterfølgende betaling af midlerne efter instruks fra indehaveren af elektroniske penge. I denne forbindelse kræver disse direktiver ikke, at midlerne indbetales på den konto, som tilhører indehaveren af elektroniske penge, eller på en tredjemands konto.
- 28 Når udstedelsen af elektroniske penge ubetinget og automatisk medfører en ret til genindløsning, omfatter begrebet »betalingstjeneste knyttet til udstedelsen af elektroniske penge« også genindløsning af elektroniske penge som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i direktiv 2009/110.
- 29 En betalingstjeneste, der leveres med det formål at muliggøre genindløsning af de elektroniske penge til pariværdi, udgør således en aktivitet, der er knyttet til udstedelsen af elektroniske penge.
- 30 Med henblik på at fastslå, om de i hovedsagen omhandlede tjenesteydelser udgør betalingstjenester, der er knyttet til udstedelsen af elektroniske penge, skal det derfor afgøres, om leveringen af disse tjenester udløser udstedelse eller genindløsning af de elektroniske penge i forbindelse med én og samme betalingstransaktion.

- 31 I denne henseende består tjenesteydelse I i en betalingstransaktion, hvorved e-pengeinstituttet efter instruks fra indehaveren af de elektroniske penge indløser pengene til pariværdis og overfører dem til tredjemands bankkonto.
- 32 For så vidt som midlerne alene indløses med henblik på overførsel og i forbindelse med én og samme betalingstransaktion, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge, kan en tjeneste som tjenesteydelse I anses for at være knyttet til udstedelsen af elektroniske penge som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i direktiv 2009/110.
- 33 Hvad angår tjenesteydelse II består denne i en transaktion, hvorved køberen af varer eller tjenesteydelser efter sælgerens instruks i denne forbindelse overfører midler til e-pengeinstituttet, som efter modtagelse af midlerne udsteder elektroniske penge til fordel for sælgeren (indehaveren af elektroniske penge).
- 34 Med forbehold af den forelæggende rets efterprøvelse er en tjeneste som tjenesteydelse II ligeledes direkte knyttet til udstedelsen af elektroniske penge, når overførslen af midler automatisk og i forbindelse med én enkelt betalingstransaktion udløser udstedelse af elektroniske penge. Overførslen af midler er således knyttet til udstedelsen af elektroniske penge.
- 35 Henset til det ovenstående skal det forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 5, stk. 2, i direktiv 2009/110 skal fortolkes således, at tjenesteydelser som de i hovedsagen omhandlede, der leveres af e-pengeinstitutter i forbindelse med betalingstransaktioner, udgør aktiviteter, der er knyttet til udstedelsen af elektroniske penge i denne bestemmelses forstand, hvis disse tjenesteydelser udløser udstedelse eller genindløsning af elektroniske penge i forbindelse med én og samme betalingstransaktion.

Sagsomkostninger

- 36 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Første Afdeling) for ret:

Artikel 5, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF skal fortolkes således, at tjenesteydelser som de i hovedsagen omhandlede, der leveres af e-pengeinstitutter i forbindelse med betalingstransaktioner, udgør aktiviteter, der er knyttet til udstedelsen af elektroniske penge i denne bestemmelses forstand, hvis disse tjenesteydelser udløser udstedelse eller genindløsning af elektroniske penge i forbindelse med én og samme betalingstransaktion.

Underskrifter